

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Mirant al cel

No és habitual avui dia, enmig del tràfec de la vida actual, enmig de les presses, de les distraccions o dels sorolls en què vivim immersos, mirar cap al cel; i no ho és, especialment per als que vivim a les ciutats o pobles grans, no és habitual això de mirar al cel, alçar els ulls enlaire i contemplar el cel.

Però tots, quan ho fem, ens sentim impregnats d'un sentiment d'admiració. La seva immensitat, la seva bellesa, la suavitat, la varietat de tonalitats del seu color blau, la varietat dels núvols que formen figures capritxoses, ens causa admiració.

I és que mirar el cel ens eleva l'esperit, omple els nostres desitjos d'immensitat, de bellesa i de pau. I una cosa encara menys habitual avui, de vegades ens fa pensar en el més enllà. Més enllà del que veiem aquí a la terra, més enllà del que capten els nostres sentits. No oblidem que Jesús també ens va ensenyar a adreçar-nos a Déu dient: «Pare nostre que esteu en el cel...» (Mt 6,9).

Celebrem avui la solemnitat de l'Ascensió del Senyor. Llegim en el llibre dels Fets dels Apòstols que «Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: "Homes de Galilea, perquè us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel"» (Fets 1,9-11).

Aquesta festa d'avui ens recorda que Jesús, el Fill de Déu, va venir al món fet home per tornar un dia al seu Pare com a Fill de

Déu i com a home, i per a portar-nos a nosaltres amb Ell. Els apòstols, mirant al cel veien com se n'anava; nosaltres mirem molt a la terra, i no hi pensem gaire, ni en parlem gaire del cel. No pensem gaire que aquí tot és fugisser i transitori. Que Ell, Jesús, va tornar al cel perquè nosaltres també puguem anar-hi per estar amb Ell.

A l'evangeli de sant Joan Jesús afirma: «A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat

a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meva, perquè també vosaltres visqueu allà on joestic» (Jn 14,2-3).

Segur que ens farà bé pensar que aquest món no és el nostre destí definitiu, i pensar més sovint en el cel per relativitzar els nostres problemes, les rivalitats i les divisions d'aquí a la terra. No ens anirà malament recordar que Jesús ha pujat al cel perquè nosaltres puguem viure un dia allà amb ell. Si és que hi volem anar, és clar, perquè, això, depèn de nosaltres.

ENTREVISTA

El bé del lleure

RAFAEL RUIZ DE GAUNA

Poder garantir que els infants d'entorns de vulnerabilitat no quedin exclosos de les activitats de lleure a l'estiu és molt important per l'impacte que aquests espais tenen en el seu benestar i desenvolupament. Per aquest motiu, la Fundació Pere Tarrés (FPT) ha posat en marxa la campanya «Cap infant sense colònies», que pretén permetre l'accés a aquestes activitats de lleure a través d'un programa de beques. L'estiu passat van destinar 1,6 M€ a becar 5.669 infants i joves, una xifra rècord. Enguany, voldrien arribar a becar 6.300 nens i nenes. Rafael Ruiz de Gauna és el director adjunt de la FPT i director de la Xarxa de Centres Socioeducatius.

Per què cal que un infant gaudeixi d'activitats d'estiu?

Nombrosos estudis acrediten que les activitats d'educació en lleure com els casals i les colònies milloren les competències personals, educatives i professionals dels que hi participen. Cal no oblidar l'enriquiment i la vivència que comporten uns dies d'activitat física a la natura per als infants, especialment els de famílies més vulnerables.

Què reben, des del punt de vista cristià?

Tota l'activitat està impregnada dels valors de l'Evangeli. En alguns moments s'expliciten més directament —com ara a les benediccions de taula o a les eucaristies—, tot oferint la figura de Jesús com a referent, sense excloure ningú. La nostra opció és intentar fer de les activitats de vacances una experiència de Vida per a tots els nens i nenes.

Des de la Fundació heu fet propostes als polítics, de cara a les municipals...

Des de la FPT considerem clau poder incidir en les polítiques públiques per tal de potenciar les oportunitats dels nens i les nenes, i reduir les desigualtats estructurals que condicionen les seves vides, per assolir una societat més justa i equitativa. Per això, hem fet arribar un document de propostes amb l'objectiu que els infants es converteixin en una prioritat política i que els diferents governs municipals incorporin el benestar de la infància i famílies com a objectiu transversal en les seves polítiques.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Conèixer, cada dia més, a Jesús!

Els infants que la propera setmana faran la primera comunió s'han trobat per preparar la celebració. Els acompanyen els seus pares. Una de les catequistes ha suggerit que estaria bé que, a més del prevere que la presidirà, un pare o una mare fes, també, un breu parlament de benvinguda. Els pares i mares, durant uns instants, s'han mirat els uns als altres. No s'acabava de decidir ningú. Ha durat poc la incertesa, un pare, decidit, s'ha ofert per fer-ho.

El cap de setmana va ser el moment escollit per a escriure el text. Assegut a la taula de treball que té a casa, començà demanant a Déu que l'inspirés. Recordà la seva primera comunió, els sentiments que vivia, també els que sentia ara com a pare. Posà l'ordinador en funcionament i començà el ball de les lletres: «Benvolguts nens i nenes que fareu la primera comunió, avui som una bona colla els qui ens hem aplegat entre aquestes majestuosos parets. Pares, mares, avis i àvies que us hem vist créixer des que va néixer, que juntament amb els vostres padrins us vam acompanyar a rebre les aigües del baptisme, essent testimonis directes de la vostra incorporació a la colla de Jesús.

Ara, altra vegada, som al vostre costat en aquest dia tant assenyalat per a vosaltres i, també, per a nosaltres.

Gràcies a la catequesi que heu seguit, us heu endinsat encara més en el coneixement de la vida de Jesús, i de ben segur que això us haurà ajudat a créixer espiritualment i humanament. Desitgem doncs, nens i nenes, que aquest camí de coneixença de Jesús, que avui continua i es referma, us serveixi per seguir-lo estimant i, prenent d'exemple el seu amor i l'ajuda desinteressada cap a tothom, vosaltres també sapigüeu estimar i ajudar a qui ho necessiti».

No hi falta un agraïment especial pels qui acompanyen els seus fills en el camí de la vida i els ajuden a créixer i fer-se grans. «No puc deixar d'agrair a tots els qui heu col·laborat en el camí dels nostres fills fins avui. Així doncs, gràcies als catequistes, als consiliaris, als professors i professores que han fet possible aquesta bonica celebració. Que tinguem tots una bona festa».

«La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus. Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor» (Jn 15,8-9).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Altavoz para el corazón

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos invita el Papa a hablar con el corazón; y esto, no sólo hoy, en la 57.ª Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, sino siempre. En todo momento, «realizando la verdad en el amor» (Ef 4,15). Sus orientaciones nos sirven a todos, nos ayudan a acercarnos unos a otros en actitud abierta y fraterna. Las comunicaciones forman parte de nuestra vida.

Relacionarnos conducidos por el amor, supone estar atentos, ver, escuchar, ser acogedores, dialogar cordialmente. En nuestros encuentros hay «un corazón que, con su latido», revela la propia verdad y hay que oírlo. «Esto lleva a quien escucha a sintonizarse en la misma longitud de onda, hasta el punto de que se llega a sentir en el propio corazón el latido del

otro. Entonces se hace posible el milagro del encuentro, que nos permite mirarnos los unos a los otros con compasión, acogiendo con respeto las fragilidades de cada uno, en lugar de juzgar de oídas y sembrar discordia y divisiones.»

Hablemos con María, nuestra Madre. Pidámosle que nos alcance un altavoz para el corazón. Altavoz hecho de comunicación verdadera basada en el amor; en el respeto y la comprensión. Que, con ojos misericordiosos como los suyos, veamos las necesidades de nuestro entorno. Que, al escuchar la Palabra de Dios, la pongamos en práctica; y al hacerlo, oigamos y acojamos cordialmente a nuestros hermanos. Que a todos entreguemos el testimonio de la alegría.

Lectures de la missa diària i santoral

22. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / SI 67 / Jn 16,29-33]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quirter, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dimarts [Ac 20,17-27 / SI 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / SI 67 / Jn 17,11b-19]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dijous [Ac 22,30; 23,6-11 / SI 15 / Jn 17,20-26]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. Carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Divendres [Ac 25,13-21 / SI 102 / Jn 21,15-19]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fund. Congregació de l'Orotori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Dissabte. [Ac 28,16-20.30-31 / SI 10 / Jo 21,20-25]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma. Sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Diumenge vinent, diumenge de Pentecosta (lit. hores: 4a setm.). [Ac 2,1-11 / SI 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «Aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"».

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandesa de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

✠ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos».

COMENTARI

No veiem Jesús, veiem la seva comunitat

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Avui fem memòria de l'Ascensió de Jesucrist al cel, i aquest fet marca el començament del temps de l'Església. No veiem físicament a Jesús, sols veiem la seva comunitat, veiem els cristians.

Les aparicions pasquals es van acabar. Podem sentir nostàlgia per no tenir la presència corporal de Jesús, i voldríem retèner-lo més visiblement. Però avui se'ns demana que no ens quedem «mirant el cel», i procurem fer-lo conèixer, estimar i seguir, per transformar la terra i la humanitat. Aquesta és la missió de l'Església.

Tenim la responsabilitat de transmetre Jesucrist, de manera que per a nosaltres, tothom pugui veure el Senyor, la seva persona i el seu missatge salvador. I formant una comunitat que creu i estima com Jesús ens ensenya, arribem a la seva glòria.

Fixar-nos, solament, en la realitat humana de l'Església, que la veiem imperfecta, poc exemplar, plena de vicis i pecats, i necessitada de perdó i purificació constant, ens quedariem en la realitat més trista i incompleta.

Jesús va entrar de ple en aquesta realitat, bruta i pecadora, del seu temps, del nostre i de totes les èpoques. Ell vol salvar-nos, i se serveix de la feblesa de tots, per fer-nos arribar el do del perdó, purificació i gràcia per esdevenir sants i immaculats.

Ens comunica una realitat divina i santa, i la posa en mans d'unes persones febles i pecadores.

Quan els cristians som més fidels seguidors de Jesucrist, quan som un bon exemple de fe, d'esperança i d'estimació; quan mostrem amb fets que estimem, perdonem i sabem demanar perdó, el missatge del Senyor, arriba amb més claredat a tothom.

A moltes persones no és fàcil de destriar, la grandesa i el gran do de l'Evangelí, del que veuen en els que volem ser cristians i no ho vivim amb prou fidelitat. Són molts els que es quedaran encallats en aquesta realitat deficient i poc engrescadora.

Per a nosaltres, cristians, és un toc d'atenció. Hem de deixar-nos transformar per Crist-Jesús, i esdevenir més bons models i testimonis de la realitat que tenim a les mans.

Crist ens allarga el seu do; però ens el fa arribar per mitjans molt febles, com si fossin «gerres de terrissa» que es trenquen o s'esquerden fàcilment.

Jesús vas dir: «L'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus [...] fins als límits més llunyans de la terra.»

Cal que estimem la nostra Església, malgrat les deficiències de tots plegats.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 21, a les 20 h, confirmacions a l'Església de l'Assumpció de Sant Cebrià de Valldo-reix.

Dilluns 22:

—**A les 11 h,** Trobada de formació de preveres joves en el Bisbat de Terrassa.

—**A les 17 h,** reunió dels bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona a l'Arquebisbat de Barcelona.

Dimarts 23 i dimecres 24. Reunió dels bisbes de la Tarraconense al Santuari de Loreto (Tarragona).

Dijous 25:

—**A les 10 h,** Jornada del Secretariat de Pastoral Social (SIPS) a Sant Pau del Camp de Barcelona.

—**A les 19 h,** reunió de la Comissió Diocesana per al Sostenment de l'Església en el bisbat.

Dissabte 27, a les 18 h. Confirmacions a Sant Cristòfol de Lliçà de Vall i a Sant Pau de Rubí.

Diumenge 28, a les 10 h. Missa de Pentecosta en el Rocío de Catalunya organitzat per la FECAC a Can petit (Terrassa).

Notícies

Celebracions a l'Escola Mare de Déu de la Salut. El divendres 12 de maig, el bisbe Salvador va presidir dos actes el dia de la festa de l'Escola Diocesana: la pregària amb els alumnes i la graduació de segon de Batxillerat.

Concert per la pau de l'Escolania de Montserrat a Granollers. El divendres 12 de maig, l'Escolania de Montserrat va fer un concert dirigit per Luis Vilamajó a Sant Esteve de Granollers. Interpretà la nova creació de Bernat Vivancos *Missa per la pau*, acompanyada per l'orgue Ruera en el seu 15è aniversari.

Baptismes de Casa Guadalupe. El dissabte 13 de maig, Mons. Salvador Cristau va batejar a la Catedral 11 in-

fants de les mares acollides a Casa Guadalupe de Terrassa i Sabadell.

Missa a l'Ermida de Sant Guillem. El diumenge 14 de maig, Mn. Fidel Catalán, vicari general, va celebrar la Missa a l'Ermida de Sant Guillem de Campins. En acabar saludà els responsables i representants de Saint Guillem de Désert, amb qui estan agermanats.

Confirmacions. Les celebracions del sacrament de la Confirmació s'han fet en aquestes parròquies: Santa Creu de Sabadell (6 de maig: 12 persones de la Santa Creu i de la Sagrada Família). Sant Esteve de Castellar

Santa Creu de Sabadell

Sant Esteve de Castellar del Vallès

Sant Pau de Terrassa

del Vallès (7 de maig: 7 persones, joves i adults). Sant Pau de Terrassa (7 de maig: 4 joves).

CARTA DOMINICAL

Mirando al cielo

No es habitual hoy en día, en medio del trasiego de la vida actual, en medio de las prisas, de las distracciones o de los ruidos en que vivimos inmersos, eso de mirar al cielo, levantar los ojos hacia arriba, contemplar el cielo, especialmente para los que vivimos en las ciudades o pueblos grandes, ciertamente no es habitual.

Pero todos, cuando lo hacemos nos sentimos impregnados de sentimientos de admiración. Su inmensidad, su belleza, la suavidad y la variedad de tonalidades de su color azul, la variedad de las nubes que forman figuras caprichosas, nos causa admiración.

Mirar al cielo nos eleva el espíritu, llena nuestros deseos de inmensidad, de belleza, de paz. Y algo menos habitual hoy, a veces también nos hace pensar en el más allá. Más allá de lo que vemos aquí en la tierra, más allá de lo que captan nuestros sentidos. No olvidemos que Jesús nos ha enseñado a decir «Padre nuestro, que estás en el cielo» (Mt 6,9).

Hoy celebramos la solemnidad de la Ascensión del Señor. Leemos en el libro de los Hechos de los Apóstoles que «dicho esto, fue levantado en presencia de ellos, y una nube le ocultó a sus ojos y lo perdieron de vista. Aún estaban mirando al cielo viendo cómo se iba, cuando se

presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: "Hombres de Galilea, ¿por qué estáis mirando el cielo? Este Jesús que ha sido llevado de entre vosotros hacia el cielo, volverá de la misma forma en que acabáis de contemplar que se ha ido al cielo"» (Hch 1,9-11).

Esta fiesta de hoy nos recuerda que Jesús, el Hijo de Dios que vino al mundo hecho hombre, una vez realizada su misión, regresó un día a su Padre como Hijo de Dios y como hombre, y para llevarnos a nosotros con Él. Los apóstoles, mirando al cielo veían cómo partía; nosotros miramos mucho a la tierra, nos preocupamos por las cosas de este mundo y no pensamos mucho, ni hablamos mucho del cielo. No pensamos a menudo que aquí todo es pasajero, transitorio. Que Él, Jesús, volvió al cielo para que noso-

tros podamos también ir para estar con Él.

En el evangelio de san Juan afirma también Jesús: «En la casa de mi Padre hay sitio para todos: si no lo hubiera, ¿os podría decir que voy a prepararos estancia? Y cuando haya ido a preparároslo, volveré y os tomaré conmigo para que también vosotros viváis donde yo estoy» (Jn 14,2-3).

No nos irá mal pensar que este mundo no es nuestro destino definitivo, no nos irá mal mirar y pensar más a menudo en el cielo para relativizar nuestros problemas, las rencillas o las divisiones de aquí en la tierra. No nos irá mal recordar que Jesús ha subido al cielo para que nosotros podamos vivir allí un día con Él. Si es que queremos ir, claro está, porque, esto, depende de nosotros.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

